

KRZYSZTOF MIELCAREK
Instytut Nauk Biblijnych KUL

ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO-DYDAKTYCZNA DRA HUBERTA ORDONA SDS

Ks. Hubert Ordon urodził się 14 stycznia 1939 r. w Babienicy, w powiecie lublinieckim, w dzisiejszym województwie śląskim, jako syn Franciszka i Agnieszki z d. Badura. Do szkoły podstawowej uczęszczał w Chorzowie, a po jej ukończeniu w 1952 r. kontynuował edukację w diecezjalnym Niższym Seminarium Duchownym im. św. Jacka w Katowicach.

Nowy etap życia ks. Huberta Ordona wiąże się z wstąpieniem w dniu 7 września 1955 r. do Towarzystwa Boskiego Zbawiciela, znanego pod nazwą Salwatorianie. Po rocznym nowicjacie w Bagnie, w powiecie trzebnickim, tam kontynuował naukę w ramach szkoły średniej, którą ukończył składając w 1957 r. w Trzebnicy eksternistyczny egzamin dojrzałości.

Podstawowe wykształcenie filozoficzno-teologiczne zdobywał w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie w latach 1957-1963. Po zakończeniu tego etapu studiów, dnia 29 czerwca 1963 r., w bazylice św. Jadwigi w Trzebnicy otrzymał z rąk ks. bpa Andrzeja Wronki święcenia kapłańskie.

Decyzją przełożonych, jako nowo wyświęcony prezbiter, został skierowany do pracy duszpasterskiej przy kościele Salwatorianów w Zakopanem, skąd po dwóch latach wysłano go na dalsze studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Sekcji Biblijnej Wydziału Teologicznego. Ks. Hubert Ordon z wrodzoną sobie sumiennością i rzetelnością zapoznawał się przez kolejne trzy lata z materia biblistyki, by 17 grudnia 1968 r. uzyskać tytuł licencjata teologii, a 19 grudnia 1972 r. tytuł doktora teologii na podstawie złożonych egzaminów i przedstawionej dysertacji pt.: *Teologia Łukaszej kompozycji: Łk 1, 5-56 i Dz 10*, napisanej na seminarium naukowym ks. prof. dra hab. Feliksa Gryglewicza.

Po ukończeniu studiów na KUL-u ks. Hubert Ordon mieszkał dwa lata (1970-1972 r.) we wspólnocie Salwatorianów we Wrocławiu, gdzie od 1971 r. pełnił funkcję kapelana Sióstr Urszulanek. W październiku 1972, na początku nowego roku akademickiego, powierzono mu stanowisko zastępcy rektora i zarazem dyrektora studiów w WSD Salwatorianów w Bagnie.

W latach 1974-1976, dla uzyskania wyższych kwalifikacji w zakresie nauk biblijnych, podjął dalsze studia w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. Po pomyślnym złożeniu wszystkich egzaminów i przedstawieniu pracy pt. *Jesus bei Mk 6, 14-16 und Mk 8, 27-30 als Prophet gemeint und genannt*, napisanej pod kierunkiem prof. K. Stocka, uzyskał w 1977 r. licencjat nauk biblijnych.

Pracę naukowo-dydaktyczną ks. Ordon rozpoczął w roku 1970, prowadząc zajęcia z zakresu biblistyki w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie. Nie licząc kilku lat przerwy związanej ze studiami w Rzymie, pracę tę kontynuuje do dziś. Przy czym niemal przez cały okres jego dydaktycznej działalności wiązała się ona z częstymi i dalekimi dojazdami.

Od 1 października 1978 r. został w charakterze asystenta zaangażowany w Szkole Biblijnej na Wydziale Teologicznym KUL, która z czasem została przekształcona w Instytut Nauk Biblijnych KUL. Dwa lata później otrzymał stanowisko starszego asystenta (1.10.1980 r.), a następnie z dniem 1 października 1982 r. został powołany na stanowisko adiunkta Katedry Teologii Biblijnej Nowego Testamentu, kierowanej wówczas przez ks. prof. dra hab. Józefa Kudasiewicza. Z dniem 1 października 1994 r. przeszedł na stanowisko starszego wykładowcy w Instytucie Nauk Biblijnych KUL. W okresie od 1.10.1995 r. do 30.09.2000 r. pracował także w Instytucie Jana Pawła II KUL jako jego sekretarz.

W swoich badaniach biblijnych ks. Hubert Ordon koncentrował się na obydwu dziełach Łukasza oraz na Listach św. Pawła, prowadząc ponadto przez wiele lat ćwiczenia, proseminaria i wykłady na kursie zwyczajnym oraz wyższym Wydziału Teologii KUL. Po utworzeniu w latach dziewięćdziesiątych punktu konsultacyjnego dla zaocznych studentów Wydziału Teologii we Lwowie wielokrotnie udawał się tam w celu przeprowadzenia wykładów, zajęć w ramach proseminarium i egzaminów.

W Instytucie Nauk Biblijnych KUL zostanie zapamiętany przede wszystkim jako wieloletni wykładowca morfologii języka greckiego Nowego Testamentu. W ciągu ponad dwudziestu pięciu lat pracy dydaktycznej zetknęło się z nim około stu pięćdziesięciu adeptów biblistyki. Każdy z nich pod kierunkiem ks. Huberta zaczynał od mozolnego zapamiętywania alfabetu, a potem kolejnych słupków deklinacyjnych i koniugacyjnych, by następnie pogrążyć się bez reszty w morzu wszelkiego rodzaju form, wyjątków, akcentów i przydechów. Jedno z pewnością trzeba podkreślić: ks. Ordon swoją solidnością przygotowania i starannością wykładu mobilizował wszystkich do nauki. Dzięki niemu dalsza edukacja w zakresie języka greckiego stawała się nie tylko łatwiejsza, ale wręcz przeobrażała się w pasję.

W Instytucie Nauk Biblijnych przez wiele lat pełnił również funkcję sekretarza i odpowiadał za kronikę INB w ramach działu biblijnego „Roczników Teologicznych” (dawne „Roczniki Teologiczno-Kanoniczne”). Dzięki jego dbałości i gorliwości czytelnicy zeszytu biblijnego Roczników mogli dowiedzieć się o osiągnięciach naukowo-dydaktycznych wszystkich pracowników INB i o ważnych wydarzeniach związanych z działalnością Instytutu.

Niezależnie od pracy naukowej, na prośbę władz uczelni, ks. Ordon pełnił różne funkcje społeczne. I tak w latach 1979-1984 był opiekunem roku studentów Wydziału Teologii, z którymi nadal utrzymuje kontakty, organizując co kilka lat ich spotkania (ostatnie z nich miało miejsce 19-20 czerwca 2004 r. w Lublinie). W maju 1987 r. z ramienia rektoratu sprawował pieczę nad przygotowanymi przez studentów imprezami w ramach tzw. KUL-agu. Dwukrotnie powierzano mu również organizację Wykładów Uniwersyteckich dla Duchowieństwa. Wielokrotnie też pełnił funkcję tłumacza gości z zagranicy wygłaszających referaty w języku niemieckim.

WYBRANA BIBLIOGRAFIA PRAC KS. DRA HUBERTA ORDONA

1. Znaczenie określenia „Duch Jezusa” w Dz 16, 7, w: *Studia z teologii św. Łukasza*, red. F. Gryglewicz, Poznań: Księgarnia św. Wojciecha 1973, s. 72-79.
2. Cezarejska decyzja Piotra. Rozważania literacko-teologiczne nad perykopą o chrzcie Korneliusza (Dz 10, 1-11, 18), „*Summarium*” 7(1978), s. 51-62.
3. Historiozbawcza perspektywa św. Łukasza. Struktura i teologia Łk 1, 5-56 oraz Dz 10, w: *Chrystus i Kościół. Wybrane teksty Nowego Testamentu*, red. F. Gryglewicz, Lublin: RW KUL 1979, s. 101-110.
4. Zwiastowanie Zachariaszowi i Maryi [Łk 1, 5-38] na tle starotestamentalnych schematów literackich, *RTK* 27(1980), z. 1, s. 71-80.
5. Literacko-teologiczne przygotowanie perykopy o wyznaniu Piotra (Mk 8, 27-30), *RTK* 29(1982), z. 1, s. 97-109.
6. Badania literacko-egzegetyczne nad perykopą o Jezusie proroku (Mk 6, 14-16), w: *Materiały pomocnicze do wykładów z biblistyki* [dalej: MPWB], t. 6, red. L. Stachowiak, R. Rubinkiewicz, Lublin: RW KUL 1983, s. 129-136.
7. U progu uniwersalizmu Kościoła. Rola perykopy o chrzcie pierwszych pogan (Dz 10, 1-11, 18) w historiozbawczej perspektywie Łukasza, w: *Kościół w świetle Biblii*, red. J. Szłaga, Lublin: TN KUL 1984, s. 73-81.
8. Jezusowa interpretacja zakazu cudzołóstwa (Mt 5, 27-28), *RTK* 31(1984), z. 1, s. 81-90.
9. Duch Święty w NT jako moc i osoba, w: *Duch Święty – Duch Boży* (MPWB 7), red. L. Stachowiak, R. Rubinkiewicz, Lublin: RW KUL 1985, s. 81-88.

10. Nauka św. Pawła o śmierci Jezusa i jej skutkach, w: *Męka Jezusa Chrystusa*, red. F. Gryglewicz, Lublin: RW KUL, 1986, s. 229-236.
11. Cezarejska katecheza Piotra (Dz 10, 34-43), RTK 33(1986), z. 1, s. 101-115.
12. Eschatologia czwartej Ewangelii, w: *Biblia o przyszłości* (MPWB 8), red. L. Stachowiak, R. Rubinkiewicz, Lublin: RW KUL 1987, s. 127-140.
13. Ostatnie przemówienie zmartwychwstałego Chrystusa (Łk 24, 44-48), RTK 34(1987), s. 87-100.
14. Kuszenie Jezusa w świątyni w relacji Łk 4, 9-12 (por. Mt 4, 5-7) a śmierć Jakuba, brata Pańskiego, RTK 37(1990), z. 1, s. 63-75.
15. Eschatologia, w: *Egzegeza Ewangelii św. Jana. Kluczowe teksty i tematy teologiczne*, red. F. Gryglewicz, Lublin: RW KUL 1992², s. 369-382.
16. Eschatologiczne wylanie Ducha w Iz 32, 15-20, RT 38-39(1991-1992), z. 1, s. 7-34.
17. Matka Jezusa w Ga 4, 4-5, CzST 19-20(1991-1992), s. 37-46.
18. Pneumatologia qumrańska, RT 40(1993), s. 69-78.
19. Jezus – „namaszczony” i „chrzczący” Duchem Świętym, w: *Jan Paweł II. Dominum et Vivificantem. Tekst i komentarze*, red. A. L. Szafranski, Lublin: RW KUL 1994, s. 103-118.
20. Eschatologiczny dar Ducha Bożego (Jl 3, 1-5), RT 41(1994), z. 1, s. 45-53.
21. Stosunek człowieka do świata zwierząt w świetle Pisma św., ZN KUL 36(1993), nr 1-4 (141-144), s. 25-32.
22. „A był im poddany...” (Łk 2, 51), w: *Biblia o rodzinie*, red. G. Witaszek, Lublin: RW KUL 1995, s. 13-24.
23. Dawca Ducha Bożego w Nowym Testamencie, RT 43(1996), z. 1, s. 127-137.
24. Teologia św. Pawła w zarysie, w: *Wstęp do Nowego Testamentu*, red. R. Rubinkiewicz, Poznań: Pallottinum 1996, s. 404-425.
25. Od Ducha świętości do Ducha Jezusa Chrystusa, „*Studia Sandomierskie*” 6(1990-1996), s. 465-470.
26. Powstanie królestwa i jego administracja, w: *Życie społeczne w Biblii*, red. G. Witaszek, Lublin: RW KUL 1997, s. 113-123.
27. „To jest moja Krew Przymierza” (Mk 14, 24), w: *Biblia o Eucharystii*, red. S. Szymik, Lublin: RW KUL 1997, s. 83-95.
28. Pawłowa argumentacja na rzecz niesienia pomocy potrzebującym, „*Vox Patrum*” 16(1996), z. 30-31, s. 75-83.
29. Jezus jako nosiciel i dawca Ducha Świętego, „*Studia Gnesnensia*” 12(1998), s. 11-21.
30. Dzieło odkupienia w nauczaniu św. Pawła, w: *Biblia o odkupieniu*, red. R. Rubinkiewicz, Lublin: RW KUL 2000, s. 177-185.
31. „Kiedy zaś nadeszła pełnia czasu” (Ga 4, 4), RT 48(2001), z. 1, s. 105-119.
32. „A cóż to jest prawda?...” (J 18, 38), w: *Codzienne pytania Antyfony. Księga pamiątkowa ku czci Ks. Prof. Tadeusza Stycznia z okazji 70. urodzin*, red. A. Szostek, A. M. Wierzbicki, Lublin: IJPII KUL 2001, s. 195-204.
33. Ararat i Armenia na kartach Biblii, „*Vox Patrum*” 40-41(2001) [wyd. 2002], s. 83-85.

34. „Powiedziano przodkom... A ja wam powiadam” (Mt 5, 21-48). *Antytezy Kazania na górze*, RT 51(2004), z. 1, s. 79-91.
35. Autorytet św. Piotra w świetle tzw. konfliktu antiocheńskiego (Ga 2, 11-14), w: *Opoka Kościoła Chrystusowego. Bibliści KUL w 25. rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II*, red. S. Szymik, H. Ordon, Lublin: Wydawnictwo KUL 2004, s. 129-141.
36. Anatomia Judaszowej zdrady, „Ethos” 65-66(2004), s. 98-110.
37. Hasła w Encyklopedii Katolickiej, TN KUL: 1) Efrema Kodeks, IV (1983) 685; 2) Filakterie, V (1989) 188; 3) George A., V (1989) 987; 4) Hagiograf, VI (1993) 474-5; 5) Hakeldama, VI (1993) 499-500; 6) Herodianie, VI (1993) 796; 7) Hetzenauer M., VI (1993) 824; 8) Hosanna, VI (1993) 1242-1243; 9) Imię Jezus, VII (1997) 634; 10) Itala, VII (1997) 547-548; 11) Językoznawstwo statystyczne w biblistyce, VIII (2000) 15; 12) Joannici, VIII (2000) 37-38; 13) Juda Tadeusz, VIII (2000) 195-196; 14) Judasz Iskariota, VIII (2000) 207-208; 15) Kara Boża, VIII (2000) 751-753; 16) Knabenbauer, IX (2002) 198.

KS. WOJCIECH PIKOR
Instytut Nauk Biblijnych KUL

KRONIKA INSTYTUTU NAUK BIBLIJNYCH KUL ZA ROK AKADEMICKI 2004/2005

I. SPRAWY PERSONALNE

Zespół pracowników naukowych Instytutu Nauk Biblijnych (stan osobowy na dzień 15.06.2005) tworzyli: prof. dr hab. Ryszard Rubinkiewicz SDB – dyrektor Instytutu, Hugolin Langkammer OFM (emerytowany profesor), ks. prof. dr hab. Antoni Paciorek, ks. prof. dr hab. Antoni Tronina, prof. dr hab. Urszula Szwarc, ks. prof. dr hab. Henryk Witczyk, dr hab. Waldemar Rakocy CM, prof. KUL, dr hab. Stefan Szymik MSF, ks. dr hab. Mirosław S. Wróbel, ks. dr Dariusz Dziadosz, ks. dr Stanisław Haręzga, dr Andrzej Kiejza OFM^{Cap}, dr Krzysztof Mielcarek, ks. dr Wojciech Pikor.

Od drugiego semestru akademickiego 2004/2005 przeszedł na emeryturę dr Hubert Ordon SDS, który przez długie lata był wykładowcą morfologii języka greckiego Nowego Testamentu, jak również pełnił funkcję sekretarza „Roczników Teologicznych” (zeszyt 1: Pismo Święte). Wyrazem wdzięczności